

Ni danas nije bolje . . .

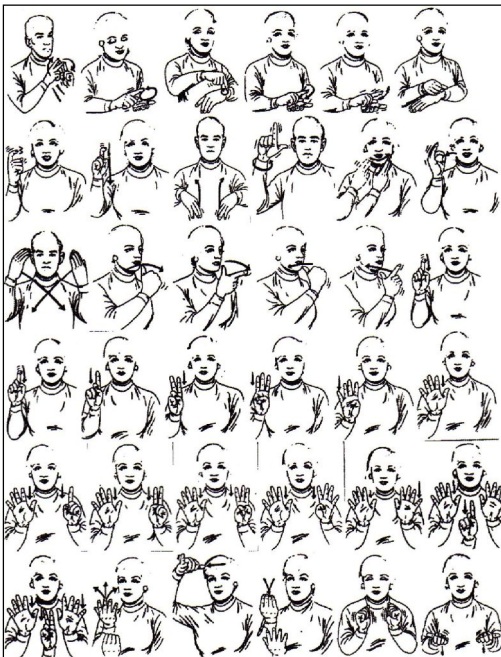
ZNAKOVNI JEZIK

Davne 1951. godine u novinama Saveza gluhih „Naš glas“ piše:

Svjetski kongres gluhih u Rimu odvijao se isključivo na znakovnom jeziku. Švicarski gluhi trudili su se da razumiju diskusiju i da se u nju umiješaju.

A što je možda najčudnovatije, delegati pojedinih zemalja sami su priznali da se međusobno ne razumiju s pomoću znakova!!!

Zar se nije uvijek govorilo, da je znakovni jezik internacionalan? Istina je to kad jedan turski gluhi poziva finskog gluhog na čašu vina, ali nije istina kad se radi o apstraktnim nijansama u diskusiji. Što da se radi?

Skandinavske zemlje su donijele jednu interesantnu odluku. One su sastavile listu od 600 korisnih konvencionalnih znakova za skupštine. Svatko će govoriti na svojem jeziku, prateći riječi znakovima. Čini se, da to daje pozitivan rezultat. Ovo će također olakšati i skupštine među gluhim francuskog, njemačkog i talijanskog jezika u Švicarskoj.

Učitelji će studirati ovo pitanje u suradnji sa svima onima koji se za nj interesiraju. (Le Messenger)

Tako je bilo 1951. 2007. u Madridu ništa bolje. Međutim, danas je opće poznato da se nacionalni znakovni jezici međusobno razlikuju, a ne postoji neki "međunarodni znakovni jezik" koji bi gluhi cijelog svijeta mogli razumjeti.

Da se olakša sporazumijevanje na međunarodnim sastancima već su prije pol stoljeća tadašnji predsjednik SFG Dragoljub Vukotić i tajnik Cesare Magarotto sastavili i izdali poseban rječnik termina i izraza koji se rabe na konferencijama i kongresima. Taj rječnik, u izdanju SFG, još je u uporabi - ali naravno da ne obuhvaća široku rječničku građu, već samo specifične pojmove. Poznato je, inače, da je Dragoljub Vukotić bio pravi "čarobnjak" koji je s lakoćom mogao znakovima razgovarati s gluhim cijelog svijeta. Sličan talent za međunarodno sporazumijevanje ima i naša Jadranka Krstić,

delegat Hrvatske, koja je na Kongresu u Madridu bila najpopularnija osoba. Mnogi su čekali u redu da im Jadranka objasni na znakovnom što se govorilo u Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Rijetki su koji mogu sa sigurnošću reći da su sve razumjeli na svim tim Kongresima, sastancima ... i što li već. N. H.

O UHU, SLUHU I GOVORU . . .

(misli poznatih ljudi)

"Tko ima uši da čuje – neka ih začepi vatom!" (William Thackeray, engleski književnik, 1811 - 1863, autor "Vašara taštine")

"Samo je tišina velika – sve ostalo je nezatno!" (Alfred de Vigny, francuski pjesnik, 1797 - 1863)

"Strah svagdje napada dušu i tišina samo plaši!" (Vergilije Maron Publije, rimski pjesnik, 70 – 19 godine prije naše ere, autor "Eneide")

"Nijedan zvuk nije neugodan, ako je znak života!" (Samuel Taylor Coleridge, engleski pjesnik, 1772 – 1834)

"Šećer nije nepcu tako sladak, kao zvuk zdravom uhu!" (Henry D. Thoreau, američki književnik, 1817 – 1862)

"Govor je ogledalo duše i slika života" (Demokrit, grčki filozof, 460 – 370 prije naše ere)

"Govori da te vidim!" – (Ben Jonson, engleski književnik 1572 – 1637)

Prikupio: Andrija Žic